

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

27 päivänä maaliskuuta 2019*

Muutoksenhaku – Polkumyynti – Kiinasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuonti – Lopullinen polkumyyntitulli – Asetus (EY) N:o 1225/2009 – 3 artiklan 7 kohta – 9 artiklan 4 kohta – Asetuksen (EU) N:o 1168/2012 ajallinen soveltamisala

Asiassa C-236/17 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 8.5.2017,

Canadian Solar Emea GmbH, kotipaikka München (Saksa),

Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., kotipaikka Changshu (Kiina),

Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., kotipaikka Luoyang (Kiina),

Csi Cells Co. Ltd, kotipaikka Suzhou (Kiina) ja

Csi Solar Power Group Co. Ltd, aiemmin Csi Solar Power (China) Inc., kotipaikka Suzhou,

edustajinaan J. Bourgeois ja A. Willems, avocats, sekä S. De Knop, M. Meulenbelt ja B. Natens, advocaten,

valittajina,

ja jossa muina osapuolina ovat

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään H. Marcos Fraile, avustajanaan N. Tuominen, avocata,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Euroopan komissio, asiamiehinään N. Kuplewatzky, J.-F. Brakeland ja T. Maxian Rusche,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: seitsemännen jaoston puheenjohtaja T. von Danwitz, joka hoitaa neljännen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit K. Jürimäe, C. Lycourgos (esittelevä tuomari), E. Juhász ja C. Vajda,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

julkisasiamies: E. Tanchev,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 20.6.2018 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 3.10.2018 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Valituksellaan Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd ja Csi Solar Power Group Co. Ltd, aiemmin Csi Solar Power (China) Inc. (jäljempänä Csi Solar Power), vaativat unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 28.2.2017 antaman tuomion Canadian Solar Emea ym. v. neuvosto (T-162/14, ei julkaistu, EU:T:2017:124; jäljempänä valituksenalainen tuomio) siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi mainitulla tuomiolla niiden nostaman kanteen, jossa vaadittiin Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevan lopullisen polkumyynitullin käyttöönotosta ja tässä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 2.12.2013 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1238/2013 (EUVL 2013, L 325, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus) kumoamista siltä osin, kuin sitä sovelletaan valittajiin.
- 2 Liitännäisvalituksellaan Euroopan komissio vaatii valituksenalaisen tuomion kumoamista siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin yhtäältä hylkäsi sen esittämän oikeudenkäyntiväitteen ja toisaalta teki komission mukaan oikeudellisen virheen polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51; jäljempänä perusasetus) tulkinnessa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Perusasetus

- 3 Perusasetuksen 1 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. Tuotetta pidetään polkumyynnillä tuotuna, jos sen vientihinta yhteisöön on alempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen tuotteen vertailukelpoinen hinta viejämaassa.

3. Viejämaa on tavallisesti alkuperämaa. Se voi kuitenkin olla välittäjänä toimiva maa, paitsi jos tuotteet esimerkiksi ainoastaan kuljetetaan sen kautta, sellaisia tuotteita ei valmisteta viejämaassa tai viejämaassa ei ole vertailukelpoista hintaa näille tuotteille.”
- 4 Kyseisen asetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Muussa kuin markkinatalousmaista peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella tai sellaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös yhteisöön, vietäessä käytetyn hinnan perusteella

taikka, jos tämä ei ole mahdollista, millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, mukaan lukien samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti yhteisössä maksettu tai maksettava hinta, jota on tarvittaessa oikaistu kohtuullisella voittomarginaalilla.

Soveltuva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa, valitaan hyväksyttävällä tavalla ottaen huomioon kaikki valintahetkellä käytettävissä olevat luotettavat tiedot. Myös määräajat otetaan huomioon ja tarvittaessa valitaan saman tutkimuksen kohteena oleva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa.

Tutkimuksen osapuolille ilmoitetaan viipymättä tutkimuksen alkamisen jälkeen suunnitellusta kolmannelta maasta, joka on markkinatalousmaa, ja niillä on kymmenen päivää aikaa esittää huomautuksia.”

- 5 Kyseisen asetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan mukaan saman säännöksen ”b alakohdan mukainen vaatimus on tehtävä kirjallisesti ja sen on sisällettävä riittävästi todisteita siitä, että tuottaja toimii markkinatalousolosuhteissa” ja että tämä täyttää nimenomaisesti luetellut kriteerit. Kyseisessä säännöksessä lisätään seuraavaa:

”Sen määrittäminen, täyttääkö tuottaja [kyseiset kriteerit], suoritetaan kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta, sen jälkeen kun neuvoo-antavaa komiteaa on erityisesti kuultu ja kun yhteisön tuotannonalalle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia. Tämä määrittäminen pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan.”

- 6 Saman asetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdassa säädetään otsakkeen ”Vahingon määrittäminen” alla seuraavaa:

”6. On näytettävä 2 kohtaan liittyvien olennaisten todisteiden avulla, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa vahinkoa tässä asetuksessa tarkoitettussa merkityksessä. Tässä tapauksessa se merkitsee sen näyttämistä, että 3 kohdassa tarkoitetuilla määrillä ja hinnoilla on yhteisön tuotannonalalle vaikutusta 5 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä ja että tämä vaikutus on sellaista, että sitä voidaan pitää merkittävänä.

7. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muut tiedossa olevat tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, eikä näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa saa pitää polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana 6 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä. Tässä suhteessa olennaisina tekijöinä voidaan pitää muun muassa muun kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrää ja hintoja, kysynnän supistumista tai kulutustottumusten muutoksia, kolmannen maan ja yhteisön tuottajien rajoittavia kauppatapoja ja kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittymistä sekä yhteisön tuotannonalan vientisaavutuksia ja tuottavuutta.”

- 7 Perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdassa, joka koskee lopullisten tullien käyttöön ottamista, säädetään seuraavaa:

”Jos tosiasioiden perusteella lopullisesti todetaan, että polkumyyntiä ja siitä aiheutunutta vahinkoa on olemassa, ja jos yhteisön etu vaatii toimintaa 21 artiklan mukaisesti, [Euroopan unionin] neuvosto ottaa käyttöön lopullisen polkumyöntitullin komission ehdotuksesta, jonka se tekee kuultuaan neuvoo-antavaa komiteaa. Neuvosto on hyväksynyt ehdotuksen, jollei se yksinkertaisella enemmistöllä päättä hylätä sitä kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on toimittanut sille ehdotuksen. – – Polkumyöntitullin suuruus ei saa ylittää vahvistettua polkumyöntimarginaalia, ja sen olisi oltava kyseistä marginaalia alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä on riittävä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.”

8 Perusasetuksen 17 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos valituksen tekijöiden, viejien tai tuojien, tuotetyyppien tai liiketoimintojen määrä on huomattava, tutkimus voidaan rajoittaa kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketoimintoja käyttämällä tilastollisesti edustavia otoksia valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tai tuotannon, myynnin ja viennin suurimpaan mahdolliseen määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.

– –”

9 Asetuksen N:o 1225/2009 muuttamisesta annettiin 12.12.2012 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1168/2012 (EUVL 2012, L 344, s. 1). Asetuksen N:o 1168/2012 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Muutetaan [perusasetusta] seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artiklan 7 kohta seuraavasti:

- a) korvataan c alakohdan toiseksi viimeisessä virkkeessä ilmaisu ’kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta’ ilmaisulla ’tavallisesti seitsemän kuukauden mutta viimeistään kahdeksan kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta’;
- b) lisätään alakohta seuraavasti:
'd) Milloin komissio on rajannut tutkimuksensa 17 artiklan mukaisesti, tämän kohdan b ja c alakohdan mukainen määrittäminen on rajattava tutkimuksessa mukana oleviin osapuoliin ja niihin tuottajiin, jotka saavat yksilöllisen kohtelun 17 artiklan 3 kohdan nojalla.'

2) Korvataan 9 artiklan 6 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

’Milloin komissio on rajannut tutkimuksensa 17 artiklan mukaisesti, sellaiseen tuontiin, jonka viejät tai tuottajat ovat ilmoittautuneet 17 artiklan mukaisesti mutta eivät olleet mukana tutkimuksessa, sovellettava polkumyyntitulli ei saa ylittää otokseen kuuluvien osapuolien osalta määritetyn polkumyyntimarginaalin painotettua keskiarvoa riippumatta siitä, onko tällaisten osapuolten osalta määritetty normaaliarvo 2 artiklan 1–6 kohdan vai 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti.’”

10 Asetuksen N:o 1168/2012 2 ja 3 artiklan nojalla kyseistä asetusta sovelletaan kaikkiin uusiin tutkimuksiin ja kaikkiin vireillä oleviin tutkimuksiin 15 päivästä joulukuuta 2012 ja se tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Julkaisupäivä oli 14.12.2012.

Riidanalainen asetus

11 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tuotaessa Kiinasta peräisin olevia tai sieltä lähetettyjä kiteisestä piistä valmistettuja aurinkosähkömoduuleja tai -paneeleita ja sen tyyppisiä kennoja, joita käytetään kiteisestä piistä valmistetuissa aurinkosähkömoduuleissa tai -paneeleissa, ja jotka luokitellaan tiettyihin tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL 1987, L 256, s. 1) liitteessä I olevan yhdistetyn nimikkeistön, sellaisena kuin sitä sovellettiin riidanalaisesta asetusta annettaessa, koodeihin. Kyseisen artiklan 2 kohdassa vahvistetaan lopullinen polkumyyntitulli, jota sovelletaan vapaasti Euroopan unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan saman artiklan 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden, joita mainituissa 2 kohdassa luetellut yritykset valmistavat, osalta.

- 12 Riidanalaisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa, jota sovelletaan tiettyihin tuotteisiin, joiden viitenumerot on määritetty yhdistetyn nimikkeistön mukaisesti ja jotka on laskuttanut sellainen yritys, jonka sitoumuksen komissio on hyväksynyt ja jonka nimi mainitaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevassa polkumyynnin ja tukien vastaisessa menettelyssä tarjotun sitoumuksen hyväksymisen vahvistamisesta lopullisten toimenpiteiden soveltamiskauden ajaksi 4.12.2013 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen 2013/707/EU (EUVL 2013, L 325, s. 214) liitteessä, säädetään, että vapaaseen liikkeeseen luovutetut tuontitavarat vapautetaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa vahvistetusta polkumyyntitullista tiettyjen edellytysten täytyessä.
- 13 Riidanalaisen asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa säädetään, että tullivelka syntyy vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottohetkellä, kun yksi tai useampi kyseisen artiklan 1 kohdassa mainituista ehdoista ei täyty tai kun komissio peruuttaa sitoumukselle myönnetyn hyväksynnän.

Riidan tausta

- 14 Valittajat kuuluvat Canadian Solar -konserniin. Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. ja Csi Solar Power ovat kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien vientiä harjoittavia tuottajia. Canadian Solar Emea esitellään unioniin sijoittautuneeksi niihin sidoksissa olevaksi tuojaksi.
- 15 Komissio julkaisi 6.9.2012 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot ja kiekot) tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL 2012, C 269, s. 5).
- 16 Canadian Solar -konserni teki yhteistyötä kyseisessä menettelyssä.
- 17 Valittajat pyysivät 21.9.2012, että ne valittaisiin perusasetuksen 17 artiklassa säädettyyn otokseen. Tätä pyyntöä ei kuitenkaan hyväksytty.
- 18 Komissio julkaisi tämän rinnalla 8.11.2012 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot ja kiekot) tuontia koskevan tukien vastaisen menettelyn vireillepanosta (EUVL 2012, C 340, s. 13).
- 19 Valittajat, jotka ovat vientiä harjoittavia tuottajia, esittivät 13.11.2012 perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan nojalla pyyntöjä, jotta niille myönnettäisiin markkinatalousolosuhteissa toimivan yhtiön asema (jäljempänä markkinatalouskohtelu).
- 20 Komissio ilmoitti 3.1.2013 kantajille, ettei niiden markkinatalouskohtelua koskevia pyyntöjä tutkittaisi.
- 21 Komissio antoi 1.3.2013 asetuksen (EU) N:o 182/2013 Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot ja kiekot) tuonnin kirjaamisvelvoitteesta (EUVL 2013, L 61, s. 2).
- 22 Komissio antoi 4.6.2013 asetuksen (EU) N:o 513/2013 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot ja kiekot) tuonnissa ja asetuksen N:o 182/2013 muuttamisesta (EUVL 2013, L 152, s. 5; jäljempänä väliaikainen asetus).

- 23 Komissio antoi 2.8.2013 päätöksen 2013/423/EU Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot ja kiekot) tuontia koskevassa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä tarjotun sitoumuksen hyväksymisestä (EUVL 2013, L 209, s. 26); sitoumuksen oli tarjonnut ryhmä yhteistyötä tehneitä kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia, jotka luetellaan kyseisen päätöksen liitteessä ja joihin kuuluivat Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. ja Csi Solar Power yhdessä Kiinan koneiden ja elektroniikan tuonti- ja vientikauppakamarin (jäljempänä CCCME) kanssa.
- 24 Päätöksen 2013/423 huomioimiseksi komissio antoi samana päivänä asetuksen N:o 513/2013 muuttamisesta asetuksen (EU) N:o 748/2013 (EUVL 2013, L 209, s. 1). Tiettyjen edellytysten täytyessä asetuksen N:o 513/2013, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 748/2013, 6 artiklassa säädetään lähinnä muun muassa, että tietyt tässä asetuksessa määritetyt vapaaseen liikkeeseen luovutetut tuontitavarat, jotka on laskuttanut sellainen yritys, jonka sitoumuksen komissio on hyväksynyt ja jonka nimi mainitaan päätöksen 2013/423 liitteessä, vapautetaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa vahvistetusta väliaikaisesta polkumyynnitullista.
- 25 Komissio ilmoitti 27.8.2013 päivätyllä kirjeellä keskeiset tosiseikat ja näkökohdat, joiden perusteella se aikoi ehdottaa polkumyynnitullien käyttöönottamista Kiinasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen moduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuonnissa.
- 26 Polkumyynnin ja tukien vastaisia menettelyjä koskevien lopullisten päätelmien tiedoksi antamisen jälkeen vientiä harjoittavat tuottajat yhdessä CCCME:n kanssa toimittivat ilmoituksen alkuperäisen sitoumustarjouksensa muuttamiseksi.
- 27 Neuvosto antoi 2.12.2013 riidanalaisen asetuksen. Koska Canadian Solar -konsernin vientiä harjoittavat tuottajat olivat tehneet yhteistyötä polkumyynnitullimyksessä mutta niitä ei ollut hyväksytty perusasetuksen 17 artiklassa säädettyyn otokseen, ne merkittiin riidanalaisen asetuksen liitteeseen I. Kyseiseen luetteloon merkityille yhtiöille määrättiin mainitun asetuksen 1 artiklan nojalla 41,3 prosentin polkumyynnitulli. Tietyin edellytyksin kyseisen asetuksen 3 artiklassa vapautettiin sen 1 artiklassa käyttöön otetusta tullista yhtiöiden, joiden sitoumukset komissio oli hyväksynyt, jotka luetellaan täytäntöönpanopäätöksen 2013/707 liitteessä ja joihin kyseiset vientiä harjoittavat tuottajat kuuluvat, laskuttama tuonti.
- 28 Rinnakkaisessa tukien vastaisessa menettelyssä neuvosto antoi 2.12.2013 niin ikään täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1239/2013 Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevan lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta (EUVL 2013, L 325, s. 66).
- 29 Komissio antoi 4.12.2013 täytäntöönpanopäätöksen 2013/707, jolla se hyväksyi sen liitteessä lueteltujen vientiä harjoittavien tuottajien yhdessä CCCME:n kanssa tarjoaman muutetun sitoumuksen Kiinasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevassa polkumyynnin ja tukien vastaisessa menettelyssä lopullisten toimenpiteiden soveltamiskauden ajaksi.
- 30 Sen jälkeen kun valituksenalaisen tuomioon johtaneessa tapauksessa oli jätetty kumoamiskanne, komissio antoi 4.6.2015 täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/866 täytäntöönpanopäätöksen 2013/707 nojalla hyväksytyt sitoumuksen peruuttamisesta kolmen vientiä harjoittavan tuottajan osalta (EUVL 2015, L 139, s. 30). Kyseisen täytäntöönpanoasetuksen 1 artiklan nojalla sitoumuksen hyväksyntä peruutettiin muun muassa Canadian Solar Manufacturingin (Changshu), Canadian Solar Manufacturingin (Luoyang), Csi Cells Co:n ja Csi Solar Powerin osalta. Kyseinen täytäntöönpanoasetus tuli voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se oli julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, eli 6.6.2015.

31 Komissio antoi 1.3.2017 täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/367 lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuonnissa polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen (EUVL 2017, L 56, s. 131).

Oikeudenkäyntimenettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

32 Kanteensa tueksi valittajat esittivät kuusi kanneperustetta, joista ensimmäinen koski perusasetuksen 5 artiklan 10 ja 11 kohdan rikkomista, toinen kyseisen asetuksen 1 ja 17 artiklan rikkomista, kolmas kyseisen asetuksen 2 artiklan rikkomista, neljäs saman asetuksen 1 artiklan 4 kohdan rikkomista, viides perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan rikkomista ja kuudes kyseisen asetuksen 3 artiklan ja 9 artiklan 4 kohdan rikkomista.

33 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi aluksi neuvoston ja komission esittämän oikeudenkäyntiväitteen ja katsoi muun muassa, että sitoumustarjouksen hyväksyminen ei vaikuta sellaisen kanteen tutkittavaksi ottamiseen, joka on nostettu toimesta, jolla otetaan käyttöön polkumyöntitulli, eikä kyseisen kanteen tueksi esitettyjen kanneperusteiden arviointiin, ja että valittajilla oli edelleen intressi riidanalaisen asetuksen kumoamiseen.

34 Unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli seuraavaksi valittajien kanteensa tueksi esittämät perusteet. Se jätti tutkimatta kolme ensimmäistä kanneperustetta ja hylkäsi kolme jälkimmäistä perusteettomina. Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen kokonaisuudessaan.

Asianosainten ja muiden osapuolten vaatimukset

35 Valittajat vaativat valituksessaan, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- hyväksyy ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn vaatimuksen ja kumoaa riidanalaisen asetuksen valittajia koskevilta osin
- velvoittaa ensimmäisessä oikeusasteessa vastaajana olleen korvaamaan valittajille sekä ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneet että muutoksenhaussa aiheutuvat oikeudenkäyntikulut ja vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan kummassakin oikeusasteessa
- velvoittaa muutoksenhakumenettelyn muut osapuolet vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan tai toissijaisesti
- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen uudelleen ratkaistavaksi
- määrää, että ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneista ja muutoksenhaussa aiheutuvista oikeudenkäyntikuluista päätetään, kun unionin yleinen tuomioistuin on antanut lopullisen ratkaisunsa, ja
- velvoittaa muutoksenhakumenettelyn muut osapuolet vastaamaan omista kuluistaan.

- 36 Neuvosto vaatii, että unionin tuomioistuin
- hylkää valituksen ja
  - velvoittaa valittajat korvaamaan valituksesta ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 37 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin
- hylkää valituksen ja
  - velvoittaa valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 38 Liitännäisvalituksessaan komissio, jota neuvosto tukee, vaatii, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion
  - toteaa, että ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne on jätettävä tutkimatta, tai
  - toissijaisesti toteaa, että ensimmäisessä oikeusasteessa nostetulta kanteelta puuttuu kohde, tai
  - ainakin toteaa, että ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne on perusteeton, ja toteaa virheelliseksi tulkinnan, jonka unionin yleinen tuomioistuin teki perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitetusta syy-yhteydestä ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn kuudennen kanneperusteen yhteydessä, ja
  - velvoittaa valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 39 Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin
- hylkää liitännäisvalituksen kokonaisuudessaan
  - velvoittaa komission korvaamaan valittajien sekä ensimmäisessä oikeusasteessa nostetusta kanteesta aiheutuneet että liitännäisvalituksesta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut ja vastaamaan omista sekä ensimmäisessä oikeusasteessa nostetusta kanteesta että liitännäisvalituksesta aiheutuvista oikeudenkäyntikuluistaan, ja
  - velvoittaa neuvoston vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Liitännäisvalitus

- 40 Komission tekemällä liitännäisvalituksella pyritään ensisijaisesti riitauttamaan ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen tutkittavaksi ottaminen, jota koskeva kysymys edeltää päävalituksessa esitettyjä asiakysymyksiä. Sitä on näin ollen tarkasteltava ensin.
- 41 Liitännäisvalituksensa tueksi komissio, jota neuvosto tukee, esittää kolme perustetta. Ensimmäinen peruste, johon vedotaan ensisijaisesti, perustuu oikeudelliseen virheeseen, koska unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että riidanalaisella asetuksella itsellään saattoi olla oikeudellisia seurauksia kantajille. Toinen peruste, joka esitetään toissijaisesti, perustuu perustelujen puuttumiseen ja oikeudelliseen virheeseen, koska unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että kantajilla oli edelleen olemassa oleva intressi riidanalaisen asetuksen kumoamiseen valituksenalaisen tuomion julistamispäivänä. Kolmas peruste, joka esitetään edelliseenkin nähden toissijaisesti, perustuu oikeudelliseen virheeseen, koska unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että perusasetuksen 3 artiklassa

ja 9 artiklan 4 kohdassa säädetään kaksivaiheisesta analyysistä, joka muodostuu ensinnäkin sen osoittamisesta, että polkumyynnin ja vahingon välinen syy-yhteys ei ole katkennut, ja toiseksi polkumyyntimarginaalin ja siis mahdollisesti tullin määrän mukauttamisesta eri vahinkotekijöiden syy-yhteyden perusteella.

Liitännäisvalituksen ensimmäinen valitusperuste

Asianosaisten ja muiden osapuolten perustelut

- 42 Liitännäisvalituksen ensimmäinen peruste, joka esitetään ensisijaisesti, on jaettu kahteen osaan.
- 43 Kyseisen perusteen ensimmäisessä osassa, joka koskee valituksenalaisen tuomion 41–47 kohtaa, komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin ei perustellut riittävästi päätelmäänsä, jonka mukaan riidanalainen asetus – eikä täytäntöönpanopäätös 2013/707 – vaikuttaa valittajien oikeudelliseen asemaan, ja että on joka tapauksessa niin, että tämän päätelmän tehdessään unionin yleinen tuomioistuin loukkasi toimielinten välistä tasapainoa koskevaa unionin oikeuden yleistä periaatetta ja rikkoi perusasetuksen 8 ja 9 artiklaa.
- 44 Komissio katsoo ensiksi, että unionin yleisen tuomioistuimen päätelmässä, jonka mukaan vaatimus riidanalaisen asetuksen kumoamisesta on asianmukainen tapa polkumyynnin, vahingon ja syy-yhteyden olemassaoloa koskevien päätelmien riitauttamiseksi, jätetään kokonaan huomiotta se tosiseikka, että kantajien oli riitautettava täytäntöönpanopäätös 2013/707, jos niiden tavoitteena oli tällaisten päätelmien riitauttaminen. Unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnit tukevat komission mukaan kuitenkin yksinomaan päätelmää, jonka mukaan kanne voidaan nostaa joko riidanalaisesta asetuksesta tai täytäntöönpanopäätöksestä 2013/707. Tämän vuoksi perustelut ovat puutteelliset, koska valituksenalaisesta tuomiosta on mahdotonta päätellä syytä, jonka vuoksi riidanalainen asetus eikä täytäntöönpanopäätös 2013/707, josta todellisuudessa seuraa oikeuksia ja/tai velvollisuuksia asianomaiselle tuojalle, on väistämättä tai jopa tavallisesti toimi, joka on riitautettava.
- 45 Kun unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että kanne on nostettava riidanalaisesta asetuksesta eikä täytäntöönpanopäätöksestä 2013/707, se loukkasi komission mukaan toiseksi toimielinten välisen tasapainon yleistä periaatetta sekä neuvoston ja komission välistä toimivallanjakoa, sellaisena kuin se vahvistetaan perusasetuksen 8 ja 9 artiklassa. Unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä merkitsee nimittäin sitä, että täytäntöönpanopäätös ei itsessään riitä, vaan se on validoitava itsenäisillä oikeuksilla ja velvollisuuksilla, jotka neuvosto riidanalaisen asetuksen antamisella luo.
- 46 Komissio toteaa lisäksi, että näitä oikeudellisia virheitä ei voida korjata valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa tehdyllä päätelmällä, jonka mukaan unionin tuomioistuimet ovat ”implisiittisesti mutta väistämättä” vahvistaneet, että kanteet, jotka asianomaiset osapuolet, joiden sitoumukset on hyväksytty, ovat nostaneet asetuksista, joilla otetaan käyttöön lopullisia tuljeja, on otettava tutkittavaksi. Yhtäältä kyseisessä kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä ei komission mukaan yksinkertaisesti käsitelty tätä kysymystä ja toisaalta viimeksi mainittu oikeuskäytäntö on suoraan ristiriidassa 29.3.1979 annetun tuomion NTN Toyo Bearing ym. v. neuvosto (113/77, EU:C:1979:91) kanssa.
- 47 Liitännäisvalituksen ensimmäisen perusteen toisessa osassa komissio väittää, että sitoumuksen hyväksyminen on myönteinen toimi, jonka toteuttamista valittajat pyysivät ja joka ei vaikuta niiden oikeudelliseen asemaan. Unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 46 kohdassa esittämässä päinvastaisessa päätelmässä – olettaen, että se pitää paikkansa – todetaan yksinomaan intressi vaatia täytäntöönpanopäätöksen 2013/707 eikä riidanalaisen asetuksen kumoamista. Valituksenalaisen tuomion 46 kohdassa on komission mukaan kaksi oikeudellista virhettä.

- 48 Kyseisessä 46 kohdassa ei ensinnäkään esitetä minkäänlaisia perusteluja, joissa selitettäisiin, miksi se, että komissio hyväksyy sitoumuksen, poikkeaisi komission päätöksestä, jolla sille ilmoitettu yrityskeskittymä todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi, komission lausumasta, jonka mukaan sopimus ei ole SEUT 101 artiklan 1 kohdan vastainen, tai päätöksestä, jolla ilmoitettu valtiontuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi.
- 49 Komissio väittää toiseksi, että perusasetuksen 8 artiklassa ei säädetä erillisen toimen toteuttamisesta tilanteessa, jossa komissio on päättänyt polkumyyntiä ja vahinkoa koskevan tutkimuksensa. Unionin yleisen tuomioistuimen tekemä päätelmä johtaisi kuitenkin siihen, että yhtiön, joka tarjoaa sitoumusta, olisi riitautettava ennakolta päätös, joka koskee sitoumuksen hyväksymistä, ennen kuin polkumyyntiä koskeva tutkimus on edes päättänyt, mikä tapahtuu vasta useita kuukausia myöhemmin.
- 50 Komissio toteaa täydellisyyden vuoksi, että valituksenalaisen tuomion 47 kohdassa on kaksi oikeudellista virhettä. Yhtäältä unionin yleisen tuomioistuimen väite, jonka mukaan riidanalaisella asetuksella muutettiin valittajien oikeudellista asemaa ”niitä tuotteita koskevien polkumyyntitullien osalta, joita sitoumus ei kata”, perustuu komission mukaan oikeudelliseen virheeseen, joka liittyy unionin yleisen tuomioistuimen tekemään sitoumustarjousta koskevaan tulkintaan tai todisteiden vääristyneellä tavalla huomioon ottamiseen, jos kyseinen tarjous on luokiteltava ”tosiseikaksi”. Komission mukaan valittajat eivät nimittäin voineet myydä asianomaista tuotetta muutoin kuin sitoumuksen mukaisesti, kuten sitoumustarjouksen sanamuodosta selvästi ja yksiselitteisesti ilmenee. Tullit saattoivat siis liittyä yksinomaan vuotuisen tason ylittäviin tuotteisiin eivätkä ”tuotteisiin, joita sitoumus ei kata”.
- 51 Toisaalta on niin, että koska tullit, jotka koskivat ”vuotuisen tason ylittäviä tuotteita,” oli jo sisällytetty sitoumustarjoukseen, kyseessä ei siis ole riidanalaiseen asetukseen perustuva uusi oikeus tai uusi velvoite.
- 52 Valittajien mukaan liitännäisvalituksen ensimmäinen peruste on hylättävä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 53 Liitännäisvalituksen ensimmäisellä perusteella komissio väittää lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin teki valituksenalaisen tuomion 41–47 kohdassa oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että riidanalaisella asetuksella itsellään saattoi olla oikeudellisia seurauksia valittajille.
- 54 Tämän perusteen ensimmäinen osa perustuu lähinnä siihen, että unionin yleinen tuomioistuin ei perustellut riittävästi päätelmänsä, jonka mukaan riidanalainen asetus eikä täytäntöönpanopäätös 2013/707, jolla komissio hyväksyi sen liitteessä tarkoitettujen vientiä harjoittavien tuottajien, joihin Canadian Solar -konsernin vientiä harjoittavat tuottajat kuuluivat, tarjoaman sitoumuksen, vaikuttaa valittajien oikeudelliseen asemaan, ja siihen, että kyseisen päätelmän tehdessään unionin yleinen tuomioistuin loukkasi joka tapauksessa toimielinten välisen tasapainon periaatetta.
- 55 Aluksi on todettava, että toisin kuin komissio esittää, unionin yleinen tuomioistuin ei väitä valituksenalaisen tuomion 41–47 kohdassa, että riidanalaisen asetuksen on väistämättä tai edes tavallisesti oltava riidanalainen toimi tai että kumoamiskanne oli nostettava kyseisestä asetuksesta eikä täytäntöönpanopäätöksestä 2013/707. On näin ollen todettava, että komission argumentti perustuu valituksenalaisen tuomion virheelliseen tulkintaan. Tässä tilanteessa unionin yleistä tuomioistuinta ei voida moittia siitä, ettei tämä perustellut sitä, mitä se ei väittänyt.
- 56 Toiseksi on yhtäältä todettava, että jos komission kanta hyväksyttäisiin, tämä merkitsisi sitä, että yrityksiä, joiden vähimmäistuontihintaa koskevan sitoumuksen komissio on hyväksynyt, estettäisiin nostamasta kannetta asetuksesta, jolla niille määrätään lopullinen polkumyyntitulli. Kuten unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa, se ja unionin tuomioistuin eivät ole

jättäneet tutkimatta kyseisessä kohdassa mainituissa tuomioissaan kumoamiskannetta, jonka yritys on nostanut asetuksesta, jossa sille määrätään lopullisia polkumyynnitulleja, sen vuoksi, että komissio oli hyväksynyt kyseisen yrityksen esittämän vähimmäistuontihintaa koskevan sitoumuksen.

- 57 Toisaalta on todettava, että riidanalainen asetus vaikuttaa väistämättä valittajien oikeudelliseen asemaan, koska jos tällainen asetus kumottaisiin, sitoumustarjous olisi pätemätön. Juuri tämän unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 45 kohdassa.
- 58 On lisäksi palautettava mieleen, että kuten valituksenalainen tuomion 44 ja 45 kohdasta ilmenee, valittajiin sovelletaan edelleen riidanalaisessa asetuksessa määrättyjä polkumyynnitulleja sen 1 ja 3 artiklan mukaisesti sen tuonnin osalta, joka ylittää vähimmäistuontihintaa koskevassa sitoumuksessa vahvistetun vuotuisen tason.
- 59 Tässä asiayhteydessä komissio ei voi pätevästi väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on loukannut toimielinten välisen tasapainon periaatetta. Komission kanta, jonka mukaan valittajien oli riitautettava täytäntöönpanopäätös 2013/707, mikäli niiden tavoitteena oli riitauttaa polkumyynnin olemassaoloa koskevat päätelmät, voitaisiin päinvastoin hyväksyä vain siinä tapauksessa, että neuvoston velvollisuutena oli siitä lähtien, kun komissio oli hyväksynyt yrityksen esittämän vähimmäistuontihintaa koskevan sitoumuksen, antaa asetus, jossa otetaan käyttöön lopullisia polkumyynnitoimenpiteitä. Neuvoston tätä koskeva toimivalta ei kuitenkaan kuulu sidotun harkintavallan piiriin, kuten ilmenee perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdasta, jonka mukaan neuvosto hyväksyy komission ehdotuksen, ellei se päättää hylätä sitä.
- 60 Tämän osalta on palautettava mieleen, että komission toiminta liittyy läheisesti neuvoston päätöksentekomenettelyyn. Kuten perusasetuksen säännöksistä ilmenee, komission velvollisuutena on tehdä tutkimuksia ja päättää niiden perusteella, että menettely lopetetaan tai että sitä päinvastoin jatketaan toteuttamalla väliaikaisia toimenpiteitä ja tekemällä neuvostolle ehdotus lopullisten toimenpiteiden toteuttamisesta. Lopullisen päätöksen tekeminen kuuluu kuitenkin neuvostolle (ks. vastaavasti tuomio 14.3.1990, Nashua Corporation ym. v. komissio ja neuvosto, C-133/87 ja C-150/87, EU:C:1990:115, 8 kohta).
- 61 Liitännäisvalituksen ensimmäisen perusteen ensimmäinen osa on näin ollen hylättävä.
- 62 Ensimmäisen perusteen toisesta osasta, jonka mukaan vähimmäistuontihintaa koskevan sitoumuksen hyväksyminen on valittajille myönteinen toimi, joka ei vaikuta niiden oikeudelliseen asemaan, toisin kuin valituksenalaisen tuomion 46 kohdasta ilmenee, on riittävää todeta, että tällä kysymyksellä ei ole merkitystä, koska kumoamiskanteen, jonka unionin yleinen tuomioistuin otti tutkittavaksi, kohteena oleva toimi on riidanalainen asetus eikä täytäntöönpanopäätös 2013/707, jolla komissio hyväksyi kyseisen sitoumuksen.
- 63 Valituksenalaisen tuomion 47 kohtaa komission mukaan rasittavista kahdesta oikeudellisesta virheestä, jotka tämä toteaa mainitsevana yksinomaan täydellisyyden vuoksi, on todettava, että vaikka ne näytettäisiin toteen, niillä ei – tämän tuomion 53–60 kohdasta ilmenevä huomioden – voi olla mitään vaikutusta unionin yleisen tuomioistuimen päätelmän, jonka mukaan neuvoston ja komission esittämä oikeudenkäyntiväite on hylättävä, koska riidanalainen asetus vaikuttaa valittajien oikeudelliseen asemaan, pätevyteen.
- 64 On lisättävä, että unionin tuomioistuin on jo katsonut, että unionin lainsäätäjät otti kyseisen asetuksen antaessaan käyttöön kaupan suoja-toimenpiteitä, jotka muodostavat kokonaisuuden tai ”paketin”, jolla on yhteinen päämäärä eli kyseisiä tuotteita koskevan kiinalaisen polkumyynnin unionin tuotannonalalle aiheuttaman vahingollisen vaikutuksen poistaminen ja kyseisen tuotannonalan etujen suojaaminen, ja että kyseisen asetuksen 3 artiklaa ei voida erottaa saman asetuksen muista säännöksistä (ks. vastaavasti tuomio 9.11.2017, SolarWorld v. neuvosto, C-204/16 P, EU:C:2017:838, 44 ja 55 kohta).

65 Tästä seuraa, että liitännäisvalituksen ensimmäinen peruste on hylättävä.

Liitännäisvalituksen toinen peruste

Asianosaisten ja muiden osapuolten perustelut

- 66 Liitännäisvalituksen toisella perusteella, joka esitetään toissijaisesti, komissio, jota neuvosto tukee, väittää, että vaikka unionin yleinen tuomioistuimien olisi katsonut perustellusti valituksenalaisen tuomion 47 kohdassa, että riidanalaisella asetuksella muutettiin valittajien oikeudellista asemaa, koska valittajien on yksinomaan kyseisen asetuksen nojalla maksettava tullee kyseessä olevista aurinkopaneeleista, jotka ylittävät vuotuisen määrän, unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettu kumoamiskanne on menettänyt tarkoituksensa päivänä, jona täytäntöönpanoasetus 2015/866, jolla valittajien tarjoaman sitoumuksen hyväksyminen peruutettiin, tuli voimaan.
- 67 Komissio toteaa, että asianomaisen tuotteen vuotuista tuontitasoa, joka vahvistetaan valittajien sitoumustarjouksen hyväksymistä koskevassa päätöksessä, ei milloinkaan saavutettu ennen täytäntöönpanoasetuksen voimaantuloa. Näin ollen vaikka valittajilla olisi ollut oikeussuojan tarve sen sitomusehdon perusteella, joka koski tullien maksamista tuotteista, joiden tuonti ylittää kyseisen vuotuisen tason, tämä tarve olisi joka tapauksessa lakannut olemasta täytäntöönpanoasetuksen voimaantulopäivänä, mikä olisi johtanut toteamukseen siitä, että kumoamiskanne oli kyseisenä päivänä menettänyt tarkoituksensa. Komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin ei tältä osin vastannut sen istunnossa unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämään argumenttiin.
- 68 Komissio lisää, että jos oletetaan, että unionin yleinen tuomioistuin vastasi kyseiseen argumenttiin valituksenalaisen tuomion 47 kohdassa, sen vastaus ei koske komission esittämää kysymystä. Nimittäin juuri siksi, että komissio peruutti sitoumuksen hyväksymisen valittajien osalta sen noudattamatta jättämisen jälkeen, sitoumuksen hyväksymisen oikeudelliset seuraukset eivät voineet enää merkitä sitä, että valittajilla oli oikeussuojan tarve.
- 69 Valittajat katsovat, että tämä peruste on hylättävä, koska se on käsittämätön ja joka tapauksessa tehoton.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 70 On todettava, että liitännäisvalituksen ensimmäisen perusteen hylkääminen johtaa sen toisen perusteen hylkäämiseen. Ensimmäisen perusteen hylkäämiseen johtaneesta arvioinnista nimittäin ilmenee, että riidanalainen asetus vaikuttaa valittajien oikeudelliseen asemaan täytäntöönpanopäätöksen 2013/707 olemassaolosta riippumatta.
- 71 Näin ollen se, että täytäntöönpanoasetuksessa 2015/866 peruutettiin valittajien tarjoaman sitoumuksen hyväksyminen, josta kyseisessä täytäntöönpanopäätöksessä 2013/707 säädettiin, vaikka kyseisessä sitoumuksessa vahvistettua asianomaisen tuotteen vuotuista tuontitasoa ei ollut milloinkaan saavutettu, ei voi vaikuttaa millään lailla toteamukseen, jonka mukaan riidanalainen asetus vaikuttaa valittajien oikeudelliseen asemaan, minkä vuoksi ne saattoivat nostaa unionin yleisessä tuomioistuimessa kumoamiskanteen viimeksi mainitusta asetuksesta.
- 72 Liitännäisvalituksen toinen peruste on näin ollen hylättävä.

Liitännäisvalituksen kolmas peruste

- 73 Liitännäisvalituksen kolmannella perusteella, joka esitetään toissijaiseenkin perusteeseen nähden toissijaisesti, komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen perusasetuksen 3 artiklan ja 9 artiklan 4 kohdan tulkinnassaan valittajien kyseisessä tuomioistuimessa esittämän kuudennen kanneperusteen tarkastelun yhteydessä väittämällä, että kyseiset säännökset edellyttävät sitä, että syy-yhteyttä tarkastellaan sen vuoksi, että ”unionin tuotannonalalle ei anneta suojaa, joka ylittää sen, mikä on tarpeen”.
- 74 Tämän osalta on todettava, että unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 169 artiklan 1 kohdan ja 178 artiklan 1 kohdan mukaan valituksessa – riippumatta siitä, onko se päävalitus vai liitännäisvalitus – voidaan vaatia ainoastaan unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun kumoamista kokonaan tai osittain.
- 75 Koska kyseessä oleva peruste hylättiin, komissio sai unionin yleisen tuomioistuimen hylkäämään riidanalaisen asetuksen kumoamiskanteen komission tämän kanteen yhteydessä esittämien vaatimusten mukaisesti. Liitännäisvalituksen kolmatta perustetta, jolla pyritään todellisuudessa vain siihen, että perusasetuksen 3 artiklan ja sen 9 artiklan 4 kohdan tulkintaa koskevat perustelut korvataan, ei näin ollen voida hyväksyä (ks. vastaavasti tuomio 13.1.2015, neuvosto ym. v. Vereniging Milieudefensie ja Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2015:4, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 76 Tästä seuraa, että tämä liitännäisvalituksen kolmas peruste on jätettävä tutkimatta.
- 77 Edellä esitetyn perusteella liitännäisvalitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Valituksen tarkastelu

- 78 Valittajat vetoavat valituksensa tueksi neljään valitusperusteeseen.

Ensimmäinen valitusperuste

Asianosaisten ja muiden osapuolten perustelut

- 79 Ensimmäinen valitusperuste koskee oikeudellista virhettä, koska unionin yleinen tuomioistuin vaati valituksenalaisen tuomion 64–74 kohdassa valittajia osoittamaan, että niillä oli intressi esittää kumoamiskanteensa ensimmäinen ja toinen kanneperuste, ja joka tapauksessa tosiseikkojen oikeudellista luonnehdintaa koskevaa virhettä, koska valittajilla todella oli tällainen intressi.
- 80 Valittajat väittävät ensiksi, että kun unionin yleinen tuomioistuin sovelsi analogisesti unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, jonka mukaan kunkin kantajan on osoitettava, että sillä on oikeussuojan tarve eli intressi riidanalaisen toimen kumoamiseen, mahdollisuuteen esittää irrallisia perusteita, se erehtyi oikeudellisesti neljästä syystä.
- 81 Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi on niiden mukaan ensinnäkin vastoin unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, jonka mukaan kantajien on osoitettava ainoastaan, että niillä on intressi riidanalaisen toimen kumoamiseen.
- 82 Unionin yleinen tuomioistuin jätti toiseksi tekemättä eron kumoamiskanteen ensimmäisen ja toisen perusteen ja niiden tilanteiden välille, joissa peruste jätetään tutkimatta, koska kantajalla ei ole oikeutta esittää sitä. Nämä unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä mainitut tilanteet koskevat yhtäältä tapausta, jossa peruste ei koske kantajaa vaan kyseessä on yleinen etu tai yleinen

- lainmukaisuus, ja toisaalta tapausta, jossa peruste koskee sääntöjä, joiden ei – toimielimen työjärjestyksen tavoin – ole tarkoitettu varmistavan yksilöiden suojelua. Kumoamiskanteen ensimmäinen ja toinen peruste eivät valittajien mukaan kuitenkaan liity tämäntyyppiseen tilanteeseen eikä unionin yleinen tuomioistuin väittänyt, että näin olisi.
- 83 Valittajat vetoavat toiseksi puolustautumisoikeuksiensa loukkaamiseen, koska unionin yleinen tuomioistuin esti niitä esittämästä perusteita, jotka ne katsoivat tarkoituksenmukaisiksi, Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 47 artiklan vastaisesti.
- 84 Valittajat katsovat kolmanneksi, että vaikka katsottaisiin, että niiden oli osoitettava, että niillä oli intressi kumoamiskanteen ensimmäisen ja toisen perusteen esittämiseen, unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä, jonka mukaan kyseiset perusteet oli jätettävä tutkimatta, loukkaa niiden oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan, josta määrätään perusoikeuskirjan 47 artiklassa. Valittajien piti nimittäin nostaa kumoamiskanne SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa määrättyssä määräajassa sen välttämiseksi, että niiden oikeudet vanhenevat, koska päinvastaisessa tapauksessa – 9.3.1994 annettuun tuomioon TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) perustuva oikeuskäytäntö huomioiden – ne olisivat ottaneet riskin siitä, että niiltä evätään mahdollisuus riitauttaa riidanalaisen asetuksen pätevyys jäsenvaltion tuomioistuimessa ennakkoratkaisupyynnön yhteydessä.
- 85 Valittajat palauttavat tästä mieleen, että unionin yleisen tuomioistuimen mukaan niiden intressi esittää kumoamiskanteen kaksi ensimmäistä perustetta on hypoteettinen, mikä merkitsee sitä, että jos niiden intressi esittää kyseiset perusteet syntyisi SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa tarkoitettujen kahden kuukauden määräajan päättymisen jälkeen, niitä estettäisiin saattamasta asia tuomioistuimen käsiteltäväksi. Tällainen tilanne olisi sitäkin ongelmallisempi, koska yksi valittajista eli Canadian Solar Emea, maahantuojayhtiö, olisi milloin tahansa kyennyt riitauttamaan riidanalaisen asetuksen pätevyyden kansallisessa tuomioistuimessa, jos se ei olisi ollut sidoksissa muihin valittajiin, jotka ovat viejätuotintoita.
- 86 Valittajat väittävät neljänneksi, että unionin yleinen tuomioistuin loukkasi niiden oikeutta tulla kuulluksi, koska kumoamiskanteen kahden ensimmäisen perusteen tutkittavaksi ottamisesta ei keskusteltu täysimääräisesti unionin yleisessä tuomioistuimessa. Neuvosto ja komissio eivät nimittäin maininneet tätä kysymystä kirjallisessa menettelyssä eikä sitä käsitelty kattavasti istunnossa unionin yleisessä tuomioistuimessa, mikä valittajien mukaan esti niitä osoittamasta, että ne valmistavat ja vievät unioniin ja tuovat unioniin kolmannelta valtiosta peräisin olevia moduuleja, jotka on lähetetty Kiinasta, ja tuovat unioniin Kiinasta peräisin olevia moduuleja, jotka on lähetetty kolmannelta valtiosta.
- 87 Valittajat katsovat toiseksi, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen tosiseikkojen oikeudellisessa luonnehdinnassa katsomalla valituksenalaisen tuomion 69–73 kohdassa, ettei niillä ollut intressiä esittää kumoamiskanteen ensimmäistä ja toista perustetta.
- 88 Yhtäältä unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee niiden mukaan, että kantajilla on oikeussuojan tarve sen välttämiseksi, että toimielimet toistavat virheet, jotka perustuvat perusasetuksen säännösten virheelliseen tulkintaan, mikä sitä paitsi valittajien mukaan tapahtui käsiteltävässä asiassa, koska komissio antoi uuden asetuksen eli täytäntöönpanoasetuksen 2017/367, jolla pidennettiin riidanalaisen asetuksen voimassaoloa 18 lisäkuukaudella ja jossa toistettiin samat virheet.
- 89 Toisaalta valittajien esittämät perusteet koskivat niiden mukaan polkumyyntitutkimuksen laajuutta, joka puolestaan vaikuttaa polkumyyntiin, vahinkoon, syy-yhteyteen ja unionin edun arviointiin, jotka saivat neuvoston antamaan riidanalaisen asetuksen.

- 90 Neuvosto ja komissio vaativat, että ensimmäinen peruste jätetään osittain tutkimatta ja katsotaan osittain perusteettomaksi ja että se katsotaan joka tapauksessa kokonaisuudessaan perusteettomaksi.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 91 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa ensinnäkin perustellusti valituksenalaisen tuomion 64 kohdassa, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostama kumoamiskanne voidaan tutkia vain siltä osin kuin tällä henkilöllä on intressi saada riidanalainen toimi kumotuksi. Tällainen intressi edellyttää, että riidanalaisen toimen kumoamisella voi itsessään olla oikeusvaikutuksia ja että kanne voi näin mahdollisesti tuloksellaan tuottaa kantajalle jotakin hyötyä. Kantajan on esitettävä näyttö tästä intressistä, jota arvioidaan sen päivän osalta, jolloin kanne on nostettu, ja joka muodostaa olennaisen ja ensimmäisen edellytyksen kaikille kanteille (tuomio 18.10.2018, Gul Ahmed Textile Mills v. neuvosto, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 37 kohta).
- 92 Kuten myös unionin yleinen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 65 ja 66 kohdassa, kantajan oikeussuojan tarpeen on oltava jo syntynyt ja edelleen olemassa oleva. Se ei voi koskea tulevaa hypoteettista tilannetta. Oikeussuojan tarpeen on, kun otetaan huomioon kanteen kohde, oltava olemassa kannetta nostettaessa, tai muuten kanne jätetään tutkimatta, ja sen on oltava edelleen olemassa tuomioistuimen ratkaisun julistamiseen saakka sillä uhalla, että lausunnon antaminen asiassa raukeaa (tuomio 17.9.2015, Mory ym. v. komissio, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 56 ja 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Asiaa käsittelevä tuomioistuin voi omasta aloitteestaan menettelyn kaikissa vaiheissa ottaa huomioon sen, että asianosaisella ei ole intressiä vaatimuksensa pysyttämiseksi kannekirjelmän jättämissä päivän jälkeen tapahtuneen seikan johdosta (ks. vastaavasti tuomio 18.10.2018, Gul Ahmed Textile Mills v. neuvosto, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 38 kohta).
- 93 Väitteestä, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin vaati virheellisesti, että valittajat näyttävät toteen intressinsä esittää kumoamiskanteensa ensimmäinen ja toinen peruste, on palautettava mieleen ensiksi, että unionin tuomioistuin on jo todennut, että kumoamisperuste on jätettävä tutkimatta oikeussuojan tarpeen puuttumisen vuoksi, vaikka se olisikin perusteltu, kun riidanalaisen toimen kumoaminen sen perusteella ei tyydyttäisi kantajaa (ks. vastaavasti tuomio 9.6.2011, Evropaiki Dynamiki v. EKP, C-401/09 P, EU:C:2011:370, 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 94 Väitteestä, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen tosiseikkojen oikeudellisessa luonnehdinnassa, on todettava, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä toki ilmenee, että kantajalla voi tietyissä tilanteissa säilyä intressi vaatia asian vireillä ollessa lainsäädännöllä kumotun toimen kumoamista saadakseen riidanalaisen toimen antajan tekemään jatkossa asianmukaiset muutokset ja siten estääkseen sen riskin, että lainvastaisuus, jonka väitetään rasittavan riidanalaista toimea, toistuu (tuomio 6.9.2018, Bank Mellat v. neuvosto, C-430/16 P, EU:C:2018:668, 64 kohta).
- 95 Tällaisen intressin mahdollista säilymistä sen estämiseksi, että toimielimet toistavat unionin oikeuden määräyksen tai säännöksen virheelliseen tulkintaan perustuvia virheitä, ei kuitenkaan voida hyväksyä tilanteessa, jossa kantajalla ei ole koskaan ollut oikeussuojan tarvetta.
- 96 Koska valittajat eivät siis olleet osoittaneet kumoamiskanteensa nostamisajankohtana, että niillä oli intressi kahden ensimmäisen kanneperusteen esittämiseen, ja koska tämä intressi on arvioitava tämän tuomion 91 ja 92 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti sen päivänä osalta, jona kanne on nostettu, ja koska se ei voi koskea tulevaa ja hypoteettista tapahtumaa, valittajat eivät voi oikeuttaa tällaista intressiä vetoamalla siihen, että asiassa on tarpeen estää se, että toimielimet toistavat unionin oikeuden määräyksen tai säännöksen virheelliseen tulkintaan perustuvia virheitä.

- 97 Väitteestä, jonka mukaan kumoamiskanteen toinen ja kolmas peruste on otettava tutkittavaksi siltä osin, kuin ne koskevat polkumyöntutkimuksen laajuutta, on todettava, että tätä väitettä ei voida hyväksyä. Se, että tällaiset perusteet koskevat asiakysymyksen osalta tämän tutkimuksen osia, kuten polkumyöntä, vahinkoa tai syy-yhteyttä, ei voi nimittäin yksinään merkitä sitä, että nämä perusteet voidaan ottaa tutkittavaksi tilanteessa, jossa valittajat eivät ole osoittaneet intressiä kyseisten perusteiden esittämiseen.
- 98 Tästä seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi perustellusti valituksenalaisen tuomion 74 kohdassa unionin tuomioistuimen tämän tuomion 91 ja 92 kohdassa tarkoitettuun oikeuskäytäntöön tukeutuen, että kumoamiskanteen kyseiset kaksi ensimmäistä perustetta oli jätettävä tutkimatta.
- 99 Toiseksi väitteestä, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut perusoikeuskirjan 47 artiklaa, on palautettava kyseisellä artiklalla myönnetyn suojan osalta mieleen, että artiklan tarkoituksena ei ole muuttaa perussopimuksissa määrättyä tuomioistuinvalvontaa koskevaa järjestelmää eikä etenäkään sääntöjä, jotka koskevat unionin tuomioistuimissa suoraan nostettujen kanteiden tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, kuten myös ilmenee kyseiseen 47 artiklaan liittyvistä selityksistä, jotka on SEU 6 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ja perusoikeuskirjan 52 artiklan 7 kohdan mukaan otettava huomioon perusoikeuskirjaa tulkittaessa (ks. vastaavasti tuomio 3.10.2013, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 100 Näin ollen on todettava, että perusoikeuskirjan 47 artiklassa myönnetty suoja ei edellytä, että yksityinen voi varauksettomasti nostaa lainsäätämisyksessä hyväksytyistä unionin toimista kumoamiskanteen suoraan unionin tuomioistuimissa (ks. vastaavasti tuomio 3.10.2013, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 105 kohta).
- 101 Tässä tilanteessa valittajat eivät voi väittää pätevästi, että kumoamisperusteen esittämistä koskevan intressin osoittamista koskevalla vaatimuksella loukataan niiden oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin, sellaisena kuin siitä määrätään perusoikeuskirjan 47 artiklassa.
- 102 Kun on lisäksi kyse väitteestä, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin loukkasi perusoikeuskirjan kyseiseen artiklaan perustuvaa valittajien oikeutta tulla kuulluksi, on todettava, että valittajat eivät kiistä, että eri osapuolet keskustelivat unionin yleisen tuomioistuimen istunnossa neuvoston esittämästä oikeudenkäyntiväitteestä, joka koski kumoamiskanteen kahta ensimmäistä perustetta. Valittajat eivät näin ollen voi pätevästi väittää, että unionin yleinen tuomioistuin ei olisi sallinut niiden keskustella kaikista oikeudenkäynnin lopputuloksen kannalta ratkaisevista oikeudellisista seikoista ja esittää tarvittavaa näyttöä kantansa tueksi.
- 103 Kolmanneksi väitteestä, jonka mukaan, kun otetaan huomioon 9.3.1994 annettuun tuomioon TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) perustuva oikeuskäytäntö, unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä estäisi valittajia saattamasta asiaa tuomioistuimen käsiteltäväksi, jos niiden intressi ensimmäisen ja toisen kanneperusteen esittämiseen syntyisi SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa tarkoitettujen kahden kuukauden määräajan päättymisen jälkeen, on riittävää todeta, että tällaisessa tapauksessa kyseessä oleva oikeuskäytäntö ei lähtökohtaisesti estä niitä esittämästä tällaisia perusteita kansallisessa tuomioistuimessa.
- 104 Edellä esitetyn perusteella ensimmäinen valitusperuste on hylättävä.

Toinen valitusperuste

- 105 Toisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen yhtäältä, koska se vaati, että valittajat esittävät todisteet intressistään esittää kumoamiskanteen kolmas peruste, ja toisaalta koska se tulkitsi virheellisesti perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohtaa, tarkasteltuna yhdessä kyseisen asetuksen 1 artiklan 3 kohdan kanssa.
- 106 Samoista syistä kuin tämän tuomion 91–98 kohdassa mainituista syistä on ensinnäkin hylättävä väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se vaati valittajilta, että nämä osoittavat intressinsä kumoamiskanteen kolmannen perusteen esittämiseen.
- 107 Toiseksi väitteestä, joka koskee unionin yleisen tuomioistuimen mahdollisesti tekemää virhettä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan tulkinnassa, tarkasteltuna yhdessä kyseisen asetuksen 1 artiklan 3 kohdan kanssa, on riittävää todeta, että valituksenalaisen tuomion 90–95 kohta, joita kyseinen väite koskee, ovat osa arviointia, jonka unionin yleinen tuomioistuin esitti ylimääräisesti. Tästä seuraa, että kyseinen väite on tehoton.
- 108 Toinen valitusperuste on näin ollen hylättävä.

Kolmas valitusperuste

- 109 Kolmannen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi yhtäältä, että asetusta N:o 1168/2012 sovellettiin polkumyöntitutkimukseen, joka johti riidanalaisen asetuksen antamiseen, ja toisaalta, että viimeksi mainittuun ei sisältynyt oikeudellista virhettä, vaikka komissio ei lausunut kantajien pyynnöstä, joka koski markkinatalouskohtelun myöntämistä.

Asianosaisten ja muiden osapuolten perustelut

- 110 Asetuksen N:o 1168/2012 soveltamisesta valittajat muistuttavat ensiksi, että kyseinen asetus, jolla muutettiin perusasetusta, annettiin 2.2.2012 annetun tuomion Brosmann Footwear (HK) ym. v. neuvosto (C-249/10 P, EU:C:2012:53) jälkeen; kyseisessä tuomiossa unionin tuomioistuin katsoi, että se, että komissio pidättyi lausumasta markkinatalouskohtelua koskevasta pyynnöstä, merkitsi perusasetuksen rikkomista, minkä vuoksi tapauksessa, joka johti kyseiseen tuomioon, kyseessä ollut asetus, jolla määrättiin polkumyöntitulleja, oli pätemätön.
- 111 Valittajat katsovat, että asetuksella N:o 1168/2012 käsiteltävässä asiassa tehdyllä muutoksella rajattiin oikeutta pyytää markkinatalouskohtelua yksinomaan vientiä harjoittaviin tuottajiin, jotka on hyväksytty asianomaista polkumyöntitutkimusta koskevaan otokseen. Valittajien mukaan unionin yleinen tuomioistuin katsoi kuitenkin virheellisesti, että kyseistä muutosta sovellettiin käsiteltävään polkumyöntitutkimukseen ja että kyseessä ei ollut lain taannehtiva soveltaminen, koska markkinatalouskohtelua koskevasta pyynnöstä lausumiseen sovellettavan määräajan ylittäminen ei ollut luonut lopullisesti muotoutunutta tilannetta valittajien osalta.
- 112 Valittajien mukaan tällainen unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä poistaa niiltä oikeuden saada niiden markkinatalouskohtelua koskeva pyyntö tutkituksi ja vapauttaa epäasianmukaisesti komission sillä olevasta velvollisuudesta lausua kyseisestä pyynnöstä. Koska markkinatalouskohtelun myöntäminen olisi johtanut valittajien hintojen ja kustannusten käyttöön sovellettavan normaaliarvon määrittämiseksi vertailumaan tuottajan hintojen ja kustannusten sijaan, se, että komissio jätti lausumatta kyseisestä pyynnöstä, aiheutti valittajien mukaan lopullisen muutoksen, joka vaikutti kielteisesti ja peruuttamattomasti niiden oikeuksiin.

- 113 Valittajat katsovat, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan sanamuoto ei – ennen asetuksella N:o 1168/2012 käyttöön otettua muutosta eikä sen jälkeen – jätä sijaa minkäänlaiselle epäilylle. Ennen kyseistä muutosta mainitussa säännöksessä nimittäin täsmennettiin, että otokseen hyväksymättömillä vientiä harjoittavilla tuottajilla, kuten valittajilla, oli oikeus pyytää markkinatalouskohtelua ja että komission velvollisuutena oli lausua myöntämisen puolesta tai sitä vastaan.
- 114 Kyseisen muutoksen jälkeen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohtaa sovelletaan kaikkiin tuleviin tai käynnissä oleviin tutkimuksiin 15.12.2012 lähtien. Käsiteltävässä asiassa komission määräaika valittajien markkinatalouskohtelua koskevasta pyynnöstä lausumiseksi päättyi 6.12.2012 eli ennen kuin asetuksella N:o 1168/2012 käyttöön otettu muutos tuli voimaan. Markkinatalouskohtelun myöntämistä koskevasta pyynnöstä lausumisesta muodostuvan vaiheen täyttämättä jättämistä ei valittajien mukaan voida korjata viimeksi mainitun asetuksen taannehtivalla soveltamisella.
- 115 Valittajat korostavat, että asetuksella N:o 1168/2012 käyttöön otetun muutoksen siirtymäsäännöksen sanamuodostakin ilmenee, että kyseistä muutosta ei sovelleta mainittuun vaiheeseen tässä polkumyynnitutkimuksessa etenkin siksi, että komission velvollisuus lausua markkinatalouskohtelun myöntämisestä on aineellisoikeudellinen sääntö eikä muotoseikkoja koskeva sääntö. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, joka koskee muotoseikkoja koskevien sääntöjen ajallista soveltamista ja johon unionin yleinen tuomioistuin tukeutui valituksenalaisen tuomion 157, 159 ja 160 kohdassa, ei näin ollen valittajien mukaan voida soveltaa.
- 116 Toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin katsoi, markkinatalouskohtelua koskevasta pyynnöstä lausumisen määräajan päättymisen todellakin loi valittajien mukaan näiden kannalta lopulliseksi tulleen tilanteen, koska komissio ei – sillä olevan velvollisuuden vastaisesti – noudattanut vaihetta, joka muodostuu markkinatalouskohtelun myöntämisestä tai myöntämättä jättämisestä lausumisesta.
- 117 Valittajat väittävät, että jos komissio olisi lausunut asiasta, sen päätöstä ei olisi voitu muuttaa polkumyynnitutkimuksen myöhemmässä vaiheessa valittajien haitaksi ilman sellaisten uusien tietojen ilmenemistä, joita ei ollut saatavilla silloin, kun markkinatalouskohtelun myöntämisestä lausuttiin. Valittajat väittävät, että asetuksen N:o 1168/2012 soveltaminen niiden markkinatalouskohtelua koskevaan pyyntöön siis poistaa niiltä jälkikäteen oikeuden siihen, että kyseinen pyyntö tutkitaan, vaikka on kiistatonta, että niillä oli kyseinen oikeus silloin, kun komission oli lausuttava mainitusta pyynnöstä.
- 118 Tämän osalta valittajien tulkinta, joka koskee asetuksen N:o 1168/2012 soveltamista, ei niiden mukaan ole ristiriidassa kyseisen asetuksen säännösten sanamuodon kanssa, ja jos se olisi, kyseisellä asetuksella käyttöön otettu muutos olisi lainvastainen siltä osin kuin sitä sovelletaan valittajiin, koska se on ristiriidassa oikeusvarmuuden periaatteen ja taannehtivuuskiellon periaatteen kanssa.
- 119 Valittajat moittivat unionin yleistä tuomioistuinta toiseksi siitä, että tämä teki oikeudellisen virheen katsoessaan valituksenalaisen tuomion 162–165 kohdassa, ettei se, että komissio ei lausunut valittajien markkinatalouskohtelua koskevasta pyynnöstä, aiheuttanut riidanalaisen asetuksen kumoamista. Koska asetuksella N:o 1168/2012 käyttöön otettua muutosta ei sovellettu käsiteltävään polkumyynnitutkimukseen, komission olisi valittajien mukaan pitänyt lausua niiden markkinatalouskohtelua koskevasta pyynnöstä.
- 120 Neuvosto ja komissio katsovat, että kolmas valitusperuste on jätettävä osittain tutkimatta ja että se on osittain perusteeton.
- 121 Kyseisen perusteen tutkittavaksi ottamisesta ne katsovat lähinnä, että valittajien väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin jätti huomiotta sen, että komission määräaika valittajien markkinatalouskohtelua koskevasta pyynnöstä lausumiseksi oli päättynyt ennen kyseisen muutoksen voimaantuloa, on jätettävä tutkimatta, koska valittajat toistavat samat argumentit, jotka esitettiin unionin yleisessä tuomioistuimessa. Ne väittävät lisäksi, että argumentti, jonka mukaan kyseinen

muutos voi olla lainvastainen siltä osin kuin sitä sovelletaan valittajiin, on uusi peruste, jota ei näin ollen voida ottaa tutkittavaksi. Niiden mukaan valittajat eivät esittäneet unionin yleisessä tuomioistuimessa SEUT 277 artiklan nojalla oikeudenkäyntiväitettä perusasetuksen 2 artiklaa vastaan, sellaisena kuin kyseinen artikla on asetuksella N:o 1168/2012 käyttöön otetun muutoksen jälkeen.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

– Tutkittavaksi ottaminen

- 122 Neuvoston ja komission oikeudenkäyntiväitteitä ei voida hyväksyä.
- 123 Valittajien väitteellä, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se jätti huomiotta sen, että komission määräaika lausua valittajien markkinatalouskohtelua koskevasta pyynnöstä oli päättynyt ennen asetuksen N:o 1168/2012 voimaantuloa, pyritään ensinäkin nimittäin kyseenalaistamaan se, miten unionin yleinen tuomioistuin sovelsi kyseisen asetuksen 2 artiklassa säädettyä siirtymäsäännöstä, ja etenkin valituksenalaisen tuomion 152 kohta, kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 43 kohdassa.
- 124 Tämän osalta on palautettava mieleen, että kun valittaja riitauttaa tavan, jolla unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut tai soveltanut unionin oikeutta, ensimmäisessä oikeusasteessa tutkittuja oikeuskysymyksiä voidaan valitusasiassa käsitellä uudelleen. Muutoksenhakumenettelyn tarkoitus jäisi nimittäin osaksi toteutumatta, jollei valittaja voisi tällä tavoin perustaa valitustaan perusteisiin ja perusteluihin, jotka on esitetty jo unionin yleisessä tuomioistuimessa (tuomio 9.11.2017, SolarWorld v. neuvosto, C-204/16 P, EU:C:2017:838, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 125 Ei näin ollen voida väittää, että valittajat pyrkivät unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen pelkkään uudelleen käsittelyyn.
- 126 Tarvitsematta lausua neuvoston ja komission esittämästä oikeudenkäyntiväitteestä, jonka mukaan valittajien väite, joka koskee asetuksen N:o 1168/2012 lainvastaisuutta, on uusi peruste, on toiseksi todettava, että tämä väite on joka tapauksessa jätettävä tutkimatta, koska valittajat tyytyvät väittämään, että kyseinen asetus on lainvastainen siksi, että se on oikeusvarmuuden ja taannehtivuuskiellon periaatteiden vastainen, esittämättä minkäänlaisia seikkoja tällaisen väitteen tueksi.
- 127 Valituksessa olevat seikat, joihin ei sisälly perusteluja, joiden tarkoituksena on erityisesti osoittaa valituksenalaiseen tuomioon mahdollisesti sisältyvä oikeudellinen virhe, on jätettävä tutkimatta (ks. vastaavasti määräys 18.10.2018, Alex v. komissio, C-696/17 P, ei julkaistu, EU:C:2018:848, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 128 Tästä seuraa, että kolmas valitusperuste voidaan ottaa tutkittavaksi lukuun ottamatta väitettä, joka koskee asetuksen N:o 1168/2012 lainvastaisuutta.

– Asiakysymys

- 129 Kolmannella valitusperusteellaan valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi yhtäältä, että asetusta N:o 1168/2012 sovellettiin polkumyöntitutkimukseen, joka johti riidanalaisen asetuksen antamiseen, ja toisaalta, että viimeksi mainittuun asetukseen ei sisällynyt oikeudellista virhettä, vaikka komissio ei lausunut kantajien pyynnöstä, joka koski markkinatalouskohtelun myöntämistä.

- 130 Ensiksi on todettava, että kuten unionin yleinen tuomioistuin perustellusti totesi valituksenalaisen tuomion 153 kohdassa, asetuksen N:o 1168/2012 2 artiklan sanamuoto on esteenä valittajien puoltamalle kyseisen asetuksen soveltamisalan tulkinnalle. Kyseisessä artiklassa täsmennetään nimittäin selvästi, että mainittua asetusta sovelletaan kaikkiin uusiin tutkimuksiin ja kaikkiin vireillä oleviin tutkimuksiin 15.12.2012 lähtien. Valittajat eivät kiistä, että kyseisenä päivänä polkumyyntitutkimus, joka johti riidanalaisen asetuksen antamiseen, oli vireillä. Neuvosto ei nimittäin ollut kyseisenä päivänä toteuttanut lopullisia toimenpiteitä perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan perusteella eikä antanut päätöstä kyseisen asetuksen 9 artiklan 2 kohdan nojalla.
- 131 Siltä osin kuin asetuksen N:o 1168/2012 2 artikla koskee ilman muita täsmennyksiä ”kaikkia vireillä olevia tutkimuksia”, valittajat eivät voi pätevästi väittää, että kyseisessä artiklassa viitataan yksinomaan vireillä oleviin tutkimuksiin, joissa määräaika markkinatalouskohtelua koskevasta pyynnöstä lausumiseksi ei ole vielä päättynyt.
- 132 Toiseksi on todettava, että toisin kuin valittajat väittävät, se, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan, sellaisena kuin se oli ennen asetusta N:o 1168/2012, nojalla sovellettava määräaika markkinatalouskohtelua koskevasta pyynnöstä lausumiseksi ylitettiin komission antamatta kyseistä pyyntöä koskevaa päätöstä, ei luonut lopullisesti muotoutunutta tilannetta valittajien osalta.
- 133 Kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 74 kohdassa, komissio saattoi yhtäältä pätevästi lausua markkinatalouskohtelua koskevasta pyynnöstä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa, sellaisena kuin se oli ennen asetusta N:o 1168/2012, säädetyin kolmen kuukauden määräajan päättymisen jälkeen.
- 134 Unionin tuomioistuin on nimittäin jo katsonut tästä, että vaikka komissio on antanut päätöksen markkinatalouskohtelua koskevasta pyynnöstä kyseisen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan nojalla, se voi muuttaa päätöstään (ks. vastaavasti tuomio 1.10.2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. neuvosto, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 111–113 kohta).
- 135 Kuten unionin yleinen tuomioistuin perustellusti totesi valituksenalaisen tuomion 160 kohdassa, valittajien tilanne toisaalta vahvistettiin lopullisesti vasta riidanalaisen asetuksen voimaantulon jälkeen, ja kyseisen asetuksen antamiseen saakka valittajille ei ollut syntynyt mitään varmuutta niiden mahdollisista oikeuksista ja velvollisuuksista, jotka perustuvat perusasetuksen soveltamiseen.
- 136 Tämän osalta on palautettava mieleen, että – kuten tämän tuomion 60 kohdassa jo todettiin – komission toiminta liittyy läheisesti neuvoston päätöksentekomenettelyyn, koska sen velvollisuutena on – kuten perusasetuksen säännöksistä ilmenee – tehdä tutkimuksia ja päättää niiden perusteella, että menettely lopetetaan tai että sitä päinvastoin jatketaan toteuttamalla väliaikaisia toimenpiteitä ja tekemällä neuvostolle ehdotus lopullisten toimenpiteiden toteuttamisesta. Lopullisen päätöksen tekeminen kuuluu kuitenkin neuvostolle.
- 137 On näin ollen todettava, että asetuksen N:o 1168/2012 voimaantullessa valittajien tilanteesta ei ollut tullut lopullinen.
- 138 Tästä seuraa, että sillä, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan, sellaisena kuin se oli ennen asetusta N:o 1168/2012, nojalla sovellettava määräaika markkinatalouskohtelua koskevasta pyynnöstä lausumiseksi ylitettiin komission antamatta kyseistä pyyntöä koskevaa päätöstä, ei ollut mitään vaikutusta siihen, sovellettiinko viimeksi mainittua asetusta polkumyyntitutkimukseen, joka johti riidanalaisen asetuksen antamiseen.
- 139 Edellä esitetystä seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä, kun se katsoi lähinnä, että se, että komissio ei lausunut valittajien markkinatalouskohtelua koskevasta pyynnöstä, ei voinut johtaa riidanalaisen asetuksen kumoamiseen.

140 Edellä esitetyn perusteella kolmas valitusperuste on näin ollen hylättävä.

Neljäs valitusperuste

141 Neljännellä valitusperusteellaan valittajat väittävät, että valituksenalaisen tuomion 202 ja 205–216 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se salli neuvoston vahvistaa polkumyynnillä tasolle, jolla korvattiin vahinko, jonka muut tekijät kuin polkumyynnillä tapahtunut tuonti olivat aiheuttaneet, ja kun se sääntöjenvastaisesti käänsi todistustaakan.

Asianosaisten ja muiden osapuolten perustelut

142 Valittajat väittävät ensinäkin, että unionin yleisen tuomioistuimen soveltama kriteeri, jonka mukaan muiden tekijöiden vahingollinen vaikutus on otettava huomioon ainoastaan siinä tapauksessa, että tällä vaikutuksella on sellainen merkitys, että aiheutuneen vahingon ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välinen syy-yhteys on katkennut, perustuu perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan, tarkasteltuna yhdessä kyseisen asetuksen 9 artiklan 4 kohdan kanssa, virheelliseen tulkintaan.

143 Valittajat väittävät ensiksi, että vahinkomarginaalin laskemiseksi ja näin ollen polkumyynnillä vahvistamiseksi perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan nojalla neuvoston on jätettävä huomiotta muiden tekijöiden kuin kyseisen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttama vahinko. Neuvoston tämä velvollisuus kuuluu kahteen erilliseen menettelyn vaiheeseen eli vahingon olemassaolon määrittämiseen ja polkumyynnillä suuruuden määrittämiseen perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Näillä velvoitteilla pyritään tasapainottamaan unionin tuojien, unionin tuotannonalan ja kuluttajien sekä unionin vientiä harjoittavien tuottajien intressejä ja ne kuvastavat – unionin kaupan suojatoimenpiteiden alalla – yleistä suhteellisuusperiaatetta.

144 Yhtäältä neuvoston ja komission velvollisuutena on perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua vahingon olemassaolon määrittämiseksi varmistua siitä, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttama vahinko on – muiden tekijöiden aiheuttaman vahingon poissulkemisen jälkeen – edelleen ”merkittävä” ja että kyseiset muut tekijät eivät ole katkaisseet kyseisen tuonnin ja vahingon välistä syy-yhteyttä.

145 Valittajat väittävät toisaalta, että vaikka kyseinen syy-yhteys ei olisi katkennut, polkumyynnillä voit kompensoida unionin tuotannonalalle ainoastaan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttaman vahingon mutta eivät muiden tekijöiden aiheuttamaa ”itsenäistä vahinkoa”. Muussa tapauksessa unionin tuotannonalaa suojeltaisiin enemmän kuin on tarpeen. Vahvistaakseen polkumyynnillä perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti neuvoston oli näin ollen tehtävä oikaisuja muiden tekijöiden aiheuttaman vahingon perusteella.

146 Valittajat lisäävät toiseksi, että vaikka unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että ainakin kolme muuta tekijää oli vaikuttanut unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon ja vaikka neuvosto oli myöntänyt, ettei se eikä komissio ollut jättänyt huomiotta kyseisten tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa, unionin yleinen tuomioistuin ei esittänyt syitä, joiden vuoksi kyseisten kolmen muun tekijän vaikutus ei ollut merkittävä, minkä vuoksi se laiminlöi SEUT 296 artiklan mukaista perustelovelvollisuuttaan. Kun otetaan huomioon unionin yleisen tuomioistuimen päätelmät, jotka koskevat kyseisten kolmen tekijän vaikutusta unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt velvoittaa neuvosto alentamaan polkumyynnillä kyseisten muiden tekijöiden aiheuttaman kumulatiivisen vaikutuksen verran. Valittajat väittävät, että kun unionin yleinen tuomioistuin myönsi, että kyseisillä tekijöillä oli ollut vaikutusta, ja kun se sitten katsoi ilman ensimmäistään tämän tueksi esitettyä tosiseikkaa, ettei kyseinen vaikutus ollut merkittävä, se teki virheen tosiseikkojen luonnehdinnassa.

- 147 Todistustaakkaa koskevan väitetyn rikkomisen osalta valittajat moittivat unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä velvoitti ne vahvistamaan määrällisesti – tämän tueksi esitetyin todistein – unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon taustalla olevan kolmen muun tekijän vaikutuksen.
- 148 Neuvoston ja komission on valittajien mukaan ensinnäkin perustettava vahingon määrittämisenä positiiviseen näyttöön ja kaikkien käytettävissään olevien tosiseikkojen objektiiviseen tarkasteluun. Valittajien näkemyksen mukaan kyseisten toimielinten velvollisuutena on esittää näyttö oikaisuista, jotka on tehtävä muiden tekijöiden aiheuttaman vahingon perusteella. Valittajat katsovat, että tätä taakkaa ei voida millään perusteella asettaa vientiä harjoittaville tuottajille varsinkaan, kun perustelut tälle todistustaakan kääntämiselle liittyvät yksinomaan siihen, että kyseisten toimielinten tehtäväksi kuuluva arviointi on liian monitahoinen.
- 149 Unionin yleinen tuomioistuin asetti näin ollen valittajille todistustaakan, joka on niiden mukaan mahdoton täyttää. Ne väittävät, että niillä ei nimittäin ole oikeutta tutustua tietoihin, jotka ovat tarpeen muiden tekijöiden aiheuttaman vaikutuksen laskemiseksi.
- 150 Valittajat toteavat lopuksi, että perusoikeuskirjan 41 artiklassa tarkoitetun hyvän hallinnon periaatteen mukaisesti unionin yleinen tuomioistuin ei voi antaa neuvoston ja komission vedota arvioinnin monitahoisuuteen pidätykseen tekemästä lainsäädännössä edellytettyä arviointia varsinkaan, kun tämä pidätyminen vahingoittaa talouden toimijoita.
- 151 Neuvosto ja komissio vaativat neljännen valitusperusteen kumoamista ja sitä, että unionin tuomioistuin korvaa esitetyt perustelut omillaan.
- 152 Kyseiset toimielimet väittävät lähinnä, että unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 185 ja 191–193 kohdassa esittämät päätelmät antavat virheellisesti ymmärtää, että polkumyynnitullien määrää oli alennettava, koska oli olemassa muita tekijöitä kuin polkumyynnillä tapahtunut tuonti, jotka saattoivat vaikuttaa vahinkoon.
- 153 Ne toteavat, että yhtäältä vahinkomarginaalin laskeminen perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan perusteella ja toisaalta kyseisen asetuksen 3 artiklassa tarkoitettu vahingon olemassaolon määrittäminen ovat kaksi erillistä vaihetta. Vahinkomarginaalin määrittämiseksi neuvosto ja komissio tekevät laskelman unionin tuotannonalan hintojen, hyötyjen ja tuotantokustannusten perusteella ottamatta huomioon ”polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi muita tunnettuja tekijöitä”, jotka ovat voineet vaikuttaa unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, koska kyseisillä tekijöillä on yksinomaan merkitystä syy-yhteyden katkeamisen tutkimiseksi perusasetuksen 3 artiklan perusteella.
- 154 Valittajat toteavat, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan syy-yhteyden tarkastelu ei kuulu vahinkomarginaalin määrittämisen yhteyteen perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan nojalla. Unionin tuomioistuin katsoi niiden mukaan kyseisessä oikeuskäytännössä, että vaikka neuvosto ja komissio olivat jättäneet syy-yhteyden tarkastelussaan perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan perusteella huomiotta tekijän, joka olisi voinut vaikuttaa vahinkoon, tällainen virhe ei ollut luonteeltaan sellainen, että se olisi johtanut riidanalaisten asetusten kumoamiseen asianomaisissa menettelyissä, koska kyseiset toimielimet olivat osoittaneet, että tämä toinen tekijä ei ollut omiaan katkaisemaan syy-yhteyttä. Tästä seuraa, että unionin tuomioistuin hyväksyy yhden ainoan syy-yhteyden tarkastelun, joka tapahtuu syy-yhteyden määrittämisvaiheessa.
- 155 Perusasetuksen 9 artiklan 4 kohtaa ei näin ollen voida tulkita siten, että polkumyynnitullia olisi alennettava muiden tekijöiden vaikutuksen huomioimiseksi. Maailman kauppajärjestön (WTO) järjestelmässä tai unionin tärkeimpien kauppakumppanien käytännössä ei ole mitään tämän tyyppistä velvollisuutta, jonka unioni huomioisi perusasetuksen neljännen perustelukappaleen mukaisesti.

156 Neuvosto väittää toissijaisesti, että tämä neljäs valitusperuste on jätettävä tutkimatta ja että se on joka tapauksessa perusteeton. Komissio väittää toissijaisesti, että tämä valitusperuste on tehoton ja joka tapauksessa perusteeton.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

157 Valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen valituksenalaisen tuomion 205–216 kohdassa, kun se salli neuvoston vahvistaa polkumyynnitulli tasolle, jolla kompensoitiin muiden tekijöiden kuin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttama vahinko, vastoin perusasetuksen 3 artiklan 7 kohtaa, tarkasteltuna yhdessä kyseisen asetuksen 9 artiklan 4 kohdan kanssa. Ne väittävät myös, että valituksenalaisen tuomion 202 ja 205 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin käänsi sääntöjenvastaisesti todistustaakan.

158 Neuvosto ja komissio vaativat perustelujen korvaamista toisilla ja väittävät, että valituksenalaisen tuomion 185 ja 191–193 kohdassa olevassa unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnissa on virheellinen tulkinta perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdasta, koska kyseisen tulkinnan mukaan polkumyynnitullien määrää on alennettava sellaisten muiden tekijöiden olemassaolon kuin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vuoksi, jotka voivat vaikuttaa vahinkoon.

159 Aluksi on todettava, että tämä perustelujen korvaamista toisilla koskeva pyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi siltä osin kuin sillä puolustaudutaan valittajien esittämää neljättä valitusperustetta vastaan (ks. vastaavasti tuomio 11.7.2013, Ziegler v. komissio, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 42 kohta) ja siltä osin kuin kyseinen pyyntö koskee valituksenalaisen tuomion 185 ja 191–193 kohtaa, jotka sisältävät – kuten kyseisen tuomion 196 kohdasta ilmenee – periaatteet, joiden perusteella unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli valittajien kuudennen kumoamisperusteensa tueksi esittämien argumenttien perusteltavuutta; niiden arviointi asetetaan kyseenalaiseksi neljännessä valitusperusteessa.

160 Kyseisen neljännen valitusperusteen analyysin yhteydessä on näin ollen tutkittava ensiksi sitä, onko tämä perustelujen korvaamista toisilla koskeva vaatimus perusteltu.

161 Valituksenalaisen tuomion 191 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin totesi, että vaikka perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdassa ei veloitettu unionin toimielimiä soveltamaan mitään tiettyä menetelmää sen varmistamiseksi, että polkumyynnitulli ei ylitä sitä, mikä on tarpeen polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttamien vahingollisten vaikutusten torjumiseksi, niiden oli tässä yhteydessä otettava huomioon päätelmät, joihin ne ovat päätyneet saman asetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan perusteella tekemissään analyyseissä.

162 Unionin yleinen tuomioistuin lisää valituksenalaisen tuomion 192 kohdassa, että muussa tapauksessa olisi olemassa vaara siitä, että asianomaiset kaupan suojaustoimenpiteet menevät pidemmälle kuin on tarpeen niillä oleva päämäärä eli vahingollisten vaikutusten poistaminen huomioiden, joten niillä voitaisiin antaa suojaa myös muiden tekijöiden kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kielteisiä vaikutuksia vastaan.

163 Tähän päättelyyn ei sisälly oikeudellista virhettä.

164 On palautettava mieleen, että perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdassa säädetään, että polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muut tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa unionin tuotannonalalle, jotta näiden muiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa ei pidetä kyseisen 3 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuna polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana vahinkona. Viimeksi mainitussa kohdassa täsmennetään, että on osoitettava esitettyjen olennaisten todisteiden avulla, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle.

- 165 Vahingon määrittämisen yhteydessä unionin toimielinten velvollisuutena on tutkia, aiheutuuko vahinko, johon ne aikovat perustaa päätelmänsä, todellakin polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista, ja niiden on jätettävä ottamatta huomioon muihin tekijöihin perustuva vahinko ja erityisesti vahinko, joka perustuu unionin tuottajien omaan käyttäytymiseen (tuomio 16.4.2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 166 Neuvoston ja komission asiana on tältä osin tarkistaa, etteivät kyseisten muiden tekijöiden vaikutukset ole olleet sellaisia, että ne olisivat olleet omiaan katkaisemaan syy-yhteyden yhtäältä kyseisen tuonnin ja toisaalta unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä. Kuten unionin yleinen tuomioistuin perustellusti palautti mieleen valituksenalaisen tuomion 185 kohdassa, niiden on myös tarkistettava, ettei kyseisistä muista tekijöistä aiheutuvaksi laskettavaa vahinkoa oteta huomioon määritettäessä perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua vahinkoa ja ettei asetettu polkumyyntitulli näin ollen ylittä sitä, mikä on tarpeen polkumyynnin kohteena olevan tuonnin aiheuttaman vahingon poistamiseksi (tuomio 16.4.2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 167 Viimeksi mainittu vaatimus perustuu perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen tavoitteeseen, jonka mukaan unionin tuotannonalaa ei voida suojella enemmän kuin on tarpeen polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vahingollisten vaikutusten torjumiseksi (ks. vastaavasti tukien alalla tuomio 3.9.2009, Moser Baer India v. neuvosto, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 90 kohta ja polkumyyntitoimenpiteiden alalla tuomio 19.12.2013, Transnational Company "Kazchrome" ja ENRC Marketing v. neuvosto, C-10/12 P, ei julkaistu, EU:C:2013:865, 39 kohta).
- 168 Tässä asiayhteydessä on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi perustellusti, että perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdalla pyritään myös varmistamaan kyseisen päämäärän toteutuminen. Kyseisen säännöksen mukaan on nimittäin niin, että jos tosiasioiden perusteella lopullisesti todetaan, että polkumyyntiä ja siitä aiheutunutta vahinkoa on olemassa, ja jos unionin etu vaatii toimintaa, neuvosto ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin, jonka suuruus ei saa ylittää vahvistettua polkumyyntimarginaalia, ja sen olisi oltava kyseistä marginaalia alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä on riittävä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.
- 169 Jotta perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan perusteella määrätyn polkumyyntitullin määrä ei ylittäisi sitä, mikä on tarpeen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingollisten vaikutusten torjumiseksi, on tarpeen, että kyseisessä määrässä ei oteta huomioon muiden tekijöiden kuin kyseisen tuonnin aiheuttamia vahingollisia vaikutuksia. Kuten valituksenalaisen tuomion 191 ja 192 kohdasta lähinnä ilmenee, neuvoston ja komission on toisin sanoen otettava kyseisen määrän määrittämiseksi huomioon päätelmät, jotka kyseiset toimielimet ovat tehneet kyseisen asetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdassa tarkoitettun vahingon olemassaolon määrittämistä koskevan tutkimuksen seurauksena.
- 170 Tätä toteamusta tukee lisäksi perusasetuksen 9 artiklan 4 kohta, jonka ensimmäinen virke koskee "polkumyyntiä ja siitä aiheutunutta vahinkoa". Kuten unionin yleinen tuomioistuin perustellusti totesi valituksenalaisen tuomion 189 kohdassa, saman kohdan viimeisessä virkkeessä esiintyvä vahinko-sana on ymmärrettävä samalla tavoin siten, että sillä viitataan polkumyyntiin perustuvaan vahinkoon eli vahinkoon, jonka aiheuttaa yksinomaan polkumyynnillä tapahtunut tuonti.
- 171 Sama toteamus saa myös vahvistuksen perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdasta, josta ilmenee, että polkumyyntitullit on vahvistettava sen määrän suuruiseksi, joka on kussakin tapauksessa asianmukainen, ja ne on määrättävä syrjimättömällä tavalla sellaisen tuotteen tuonnin osalta, jonka on todettu tapahtuvan polkumyynnillä ja aiheuttavan vahinkoa, siitä riippumatta, mistä lähteestä se on peräisin.
- 172 Neuvoston ja komission esittämä perustelujen korvaamista koskeva vaatimus on siis hylättävä.

- 173 Valittajien esittämästä perusteesta on ensiksi palautettava mieleen, että kuten tämän tuomion 164–172 kohdasta ilmenee, unionin yleinen tuomioistuin ei tulkinnut perusasetuksen 9 artiklan 4 kohtaa siten, että siinä sallitaan neuvoston vahvistaa polkumyyntitulli tasolle, jolla korvataan muiden tekijöiden kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttama vahinko.
- 174 On myös todettava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 206 kohdassa, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen ja riidanalaisen asetuksen asianomaisten kohtien tarkastelusta ei missään tapauksessa ilmene, että muita tekijöitä kuin polkumyynnillä tapahtunut tuonti olisi otettu huomioon vahingon määrittämisessä. Unionin yleinen tuomioistuin lisäsi, että näin on sitäkin suuremmalla syyllä, koska valittajat eivät ole vedonneet mihinkään ilmeiseen arviointivirheeseen edellä mainittujen tekijöiden analyysin osalta.
- 175 Unionin yhteisen kauppapolitiikan ja aivan erityisesti kaupan suojatoimenpiteiden alalla unionin toimielimillä on kuitenkin laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia (tuomio 3.9.2009, Moser Baer India v. neuvosto, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 85 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 176 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että valittajat eivät kiistä yksityiskohtaisesti ja erityisesti unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 206 kohdassa esittämää toteamusta, jonka mukaan ne eivät vedonneet kyseisessä tuomioistuimessa mihinkään toimielinten ilmeiseen arviointivirheeseen vahingon määrittämisen aikana tehdyn analyysin, joka koski muita tekijöitä kuin polkumyynnillä tapahtunutta tuontia, osalta.
- 177 Tässä tilanteessa valittajien väitettä, joka koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin olisi sallinut neuvoston ja komission asettaa polkumyyntitulli tasolle, jolla poistetaan sekä riidanalaisen tuonnin aiheuttama vahinko että muiden tekijöiden aiheuttama vahinko, ei voida hyväksyä.
- 178 Väitteestä, joka koskee todistustaakan kääntämistä, on palautettava mieleen, että neuvostolla ja komissiolla on toki velvollisuus tutkia, perustuuko vahinko, jota ne aikovat käyttää perusteena polkumyynnin vastaisen toimenpiteen toteuttamiseksi, todella polkumyynnillä tapahtuneeseen tuontiin, ja hylätä muihin tekijöihin perustuva vahinko. Kuten unionin yleinen tuomioistuin perustellusti palautti mieleen valituksenalaisen tuomion 188 kohdassa, asianosaisten, jotka vetoavat polkumyyntiasetuksen lainvastaisuuteen, on kuitenkin esitettävä todisteet, joilla voidaan osoittaa, että muilla kuin kyseiseen tuontiin liittyvillä tekijöillä on saattanut olla niin suuri vaikutus, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välinen syy-yhteys voidaan asettaa kyseenalaiseksi (ks. vastaavasti tuomio 16.4.2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, 41 ja 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 179 Unionin yleinen tuomioistuin totesi tämän osalta valituksenalaisen tuomion 205 kohdassa, että valittajat eivät ole esittäneet unionin yleisessä tuomioistuimessa ensimmäistäkään argumenttia ja vielä vähemmän todistetta, joka olisi omiaan osoittamaan, että niiden mainitsemilla tekijöillä olisi ollut vaikutus, joka olisi ollut niin merkittävä, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaoloa ja tämän vahingon ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välisen syy-yhteyden olemassaoloa ei enää voitaisi pitää luotettavina, kun otetaan huomioon neuvoston ja komission velvollisuus jättää huomiotta muihin tekijöihin perustuva vahinko. Tätä väitettä ei ole kiistetty unionin tuomioistuimessa.
- 180 Unionin yleinen tuomioistuin totesi lisäksi valituksenalaisen tuomion 202 kohdassa, että valittajat eivät ole riitauttaneet eivätkä osoittaneet todeksi kyseisessä tuomioistuimessa neuvoston sen väitteen virheellisyyttä, jonka mukaan muihin tekijöihin perustuvien vaikutusten määrittäminen ei ollut mahdollista. Valittajat eivät aseta valituksessaan kyseenalaiseksi unionin yleisen tuomioistuimen tätä toteamusta, joka koskee sitä, että ne eivät riitauttaneet neuvoston väitteitä kanteessaan ensimmäisessä oikeusasteessa.

- 181 Toisin kuin valittajat väittävät, unionin yleinen tuomioistuin ei siis tehnyt oikeudellista virhettä todistelua koskevien kriteerien soveltamisen osalta.
- 182 Tästä seuraa, että neljäs valitusperuste on hylättävä.
- 183 Edellä esitetyn perusteella valitus on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 184 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista.
- 185 Saman työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 186 Koska Canadian Solar Emea, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. ja Csi Solar Power ovat hävinneet päävalituksensa ja koska neuvosto ja komissio ovat vaatineet näiden velvoittamista korvaamaan niiden oikeudenkäyntikulut, kyseiset yhtiöt on veloitettava korvaamaan mainittuun valitukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut.
- 187 Työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan, jota sovelletaan myös valituksen käsittelyyn saman työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, mukaan päävalitusta koskevassa menettelyssä väliintulijana ollut komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 188 Koska komissio on hävinnyt liitännäisvalituksensa ja koska Canadian Solar Emea, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. ja Csi Solar Power ovat vaatineet sen velvoittamista korvaamaan niiden oikeudenkäyntikulut, komissio on veloitettava korvaamaan liitännäisvalitukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut.
- 189 Työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan, jota sovelletaan myös valituksen käsittelyyn saman työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, mukaan liitännäisvalitusta koskevassa menettelyssä väliintulijana ollut neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Valitukset hylätään.**
- 2) **Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd ja Csi Solar Power Group Co. Ltd veloitetaan korvaamaan päävalitukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut.**
- 3) **Euroopan komissio vastaa omista päävalitukseen liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan.**
- 4) **Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan liitännäisvalitukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut.**
- 5) **Euroopan unionin neuvosto vastaa omista liitännäisvalitukseen liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset